

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/65/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2320203248
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiána Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2320203248.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Bibiána Ťažiarová a členiek senátu: JUDr. Zlatica Javorová a JUDr. Gabriela Brišková, v právnej veci žalobcu: JUDr. Marek Letkovský, správca úpadcu NAVIGRAF GROUP s. r. o., IČO: 46 354 620, so sídlom Bratislava, Trenčianska 47, Bratislava, so sídlom kancelárie: Legionárska 1/C, Bratislava, zastúpeného spoločnosťou: LEGALSKILLS.SK, s.r.o., IČO: 36 720 500, so sídlom Bratislava, Legionárska 1/C, Bratislava, proti žalovanému: M. H., nar. XX.X.XXXX, bytom F. XXX, I., zastúpeného spoločnosťou: Advokátska kancelária Prachová & Partners, s. r. o., IČO: 50 491 300, so sídlom Bratislava, Pribinova 20, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Galanta č. k. 18C/44/2020-104 zo dňa 24. marca 2021, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie m e n í tak, že nariaďuje neodkladné opatrenie: Žalovaný je povinný sa zdržať prevodu, scudzenia, zriadenia záložného práva a iného zaťaženia právami tretích osôb nehnuteľností vo výlučnom vlastníctve žalovaného nachádzajúcich sa v katastrálnom území H., obec: H., okres Galanta zapísaných na liste vlastníctva č. XXX a to: pozemok parc. reg. „C“ č. 297 o výmere 274 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie; pozemok parc. reg. „C“ č. 298 o výmere 1162 m², druh pozemku: záhrada; pozemok parc. reg. „C“ č. 299 o výmere 986 m², druh pozemku: záhrada; pozemok parc. reg. „C“ č. 300 o výmere 267 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie; pozemok parc. reg. „C“ č. 301/1 o výmere 239 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie; pozemok parc. reg. „C“ č. 301/2 o výmere 123 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie; stavba súp. č. XXX, druh stavby: XX - budova ubytovacieho zariadenia, popis stavby: prevádzková stavba, postavená na pozemku parc. reg. „C“ č. 297 o výmere 274 m²; stavba: súp. č. XXX, druh stavby: 10 - rodinný dom, popis stavby: dom, postavená na pozemku parc. reg. „C“ č. 300 o výmere 267 m² a to do právoplatného skončenia konania vedeného Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 1Cbi/22/2017, vo zvyšku návrh zamieta.

II. Výrok (II.) o náhrade trov konania r u š í .

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením (druhým v poradí) súd prvej inštancie (zrejme I. výrokom) nariadil neodkladné opatrenie, ktorým sa žalovanému nariaďuje zdržať sa prevodu, scudzenia, zriadenia záložného práva a iného zaťaženia právami tretích osôb nehnuteľností vo výlučnom vlastníctve žalovaného nachádzajúcich sa v katastrálnom území H., obec: H., okres Galanta zapísaných na liste vlastníctva č. XXX nasledovne: pozemok parc. reg. „C“ č.: 297 o výmere 274 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie; pozemok parc. reg. „C“ č.: 298 o výmere 1162 m², druh pozemku: záhrada; pozemok parc. reg. „C“ č.: 299 o výmere 986 m², druh pozemku: záhrada; pozemok parc. reg. „C“ č.: 300 o výmere 267 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie; pozemok parc. reg. „C“ č.: 301/1 o výmere 239 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie; pozemok parc. reg. „C“ č.: 301/2 o výmere 123 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie; stavba: súp. č. XXX, druh stavby: XX - Budova ubytovacieho zariadenia, popis stavby: prevádzková stavba, postavená na pozemku parc. reg.

„C“ pozemok parc. reg. „C“ č.: 297 o výmere 274 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie; stavba: súp. č. XXX, druh stavby: XX - rodinný dom, popis stavby: dom, postavená na pozemku parc. reg. „C“ pozemok parc. reg. „C“ č.: 300 o výmere 267 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, II. výrokom priznal žalobcovi nárok na plnú náhradu trov konania voči žalovanému.

2. Rozhodnutie prvoinštančný súd odôvodnil právne aplikáciou ust. § 324 ods. 1, 2, 3, § 325 ods. 1, 2 písm. d), § 326 ods. 1, 2, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1, 2, § 331 ods. 1, § 335 ods. 1, § 391 ods. 2, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, čl. 20 ods. 1 zákona č. 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky, § 123 Občianskeho zákonníka, § 38, § 39 ods. 1, 3, § 41 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastra nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv, v znení neskorších predpisov (ďalej len „katastrálny zákon“).

3. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových tvrdení žalobcu v spojení s predloženými listinnými dôkazmi, že žalobou zo dňa 21.11.2017 (pod sp. zn. 1Cbi/22/2017) voči žalovanému podanou na Okresnom súde Bratislava I, sa žalobca domáha určenia neúčinnosti právneho úkonu (spočívajúceho v uspokojení pohľadávky žalovaného vo výške 703.900,- Eur vykonaním bezhotovostného prevodu z účtu úpadcu, ktorý je voči veriteľom prihláseným do konkurzu neúčinný), s odôvodnením, že v priebehu výkonu svojej činnosti ako správca zistil, že úpadca (spoločnosť NAVIGRAF GROUP s.r.o., IČO: 46 354 620) vyplatil zo svojho účtu sumu 703.900,- Eur na účet žalovaného. K tejto platbe žalovaný žalobcovi uviedol, že išlo o vrátenie pôžičky, ktorú poskytol žalovaný úpadcovi na zabezpečenie jeho rozvoja a efektívneho fungovania. V žalobe sa okrem iného uvádza, že úpadca zrejme prostredníctvom žalovaného, ktorý bol ku dňu 8.7.2014 jediným konateľom a spoločníkom vykonal odporovateľný právny úkon, ktorým uspokojil pohľadávku žalovaného z titulu pôžičky v celkovej výške 703.900,- Eur, pričom týmto úkonom ukrátil iných veriteľov, ktorí už v tom čase mali splatné pohľadávky voči úpadcovi. Podľa tvrdení žalobcu sa úpadca v čase vykonania právneho úkonu nachádzal v úpadku, pričom napriek tejto skutočnosti žalovaný ako štatutárny orgán nepodal návrh na konkurz, ale tento návrh bol podaný až dva roky neskôr jedným z veriteľov. V žalobe poukázal na to, že žalovaný je spriaznenou osobou úpadcu, keďže je jeho jediným štatutárnym orgánom a navyše ako jediný spoločník má v úpadcovi aj kvalifikovanú majetkovú účasť. Právne žalobu odôvodnil ustanoveniami § 9, § 57 a § 60 zákona o konkurze a reštrukturalizácii. Konanie vedené na okresnom súde pod sp. zn. 8C/354/2015 je právoplatne skončené, pričom v konaní na strane žalobcu nevystupovala tá istá osoba ako v predmetnom konaní. Uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 11Co/617/2015-48 zo dňa 14.8.2015 bolo rozhodnuté tak, že odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa mení tak, že nariaďuje predbežné opatrenie, ktorým ukladá odporcovi povinnosť zdržať sa nakladania s nehnuteľnosťami, vedenými Okresným úradom Galanta, katastrálny odbor pre okres Galanta, Obec H., kat. úz. H., na LV č. XXX a to pozemky: - parc. reg. "C" č. XXX - zastavané plochy a nádvorcia o výmere 274 m², parc. reg. "C" č. 298 - záhrady o výmere 1162 m², parc. reg. "C" č. 299 - záhrady o výmere 986 m², parc. reg. "C" č. 300 - zastavané plochy a nádvorcia o výmere 267 m², parc. reg. "C" č. 301/1 - zastavané plochy a nádvorcia o výmere 239 m², parc. reg. "C" č. 301/2 - zastavané plochy a nádvorcia o výmere 123 m², stavby: - prevádzková stavba súp. č. XXX na parc. č. 297, dom súp. č. XXX na parc. č. 300 a to až do právoplatného rozhodnutia veci vedenej na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 5C/363/2015 o neúčinnosť kúpnej zmluvy. Z aktuálneho výpisu z listu vlastníctva č. XXX k nehnuteľnosti žalovaného vyplýva, že je v ňom v časti C - Tarchy zapísané rozhodnutie uznesenie Okresného súdu Galanta č. 26C/43/2020 - rozhodnutie o zriadení záložného práva v prospech žalobcu zo dňa 8.9.2020 (oprava uznesenia zo dňa 4.12.2020). Podľa súdneho manažmentu sa žalobca domáhal zriadenia záložného práva k nehnuteľnosti žalovaného z dôvodu, že na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 37Cbi/10/2018 je vedené konanie o žalobe žalobcu voči žalovanému o zaplatenie zmluvnej pokuty z titulu porušenia povinnosti žalovaného na včasné podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu. Okresný súd uznesením č. k. 26C/43/2020-16 zo dňa 8.9.2020 návrhu žalobcu v uvedenom konaní vyhovel, avšak uznesenie bolo uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 25Co/11/2021-63 zo dňa 8.3.2021 zrušené a vec bola okresnému súde vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Právne súd prvej inštancie uzavrel, že návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia je dôvodný. Viazaný názorom odvolacieho súdu najskôr posudzoval dôvodnosť návrhu z hľadiska pravdepodobnosti nároku žalobcu vo veci samej. Konštatoval, že na Okresnom súde Bratislava I prebieha pod sp.zn. 1Cbi/22/2017 konanie o určenie neúčinnosti právneho úkonu, v ktorom sa žalobca domáha voči žalovanému určenia, že právny úkon úpadcu spočívajúci v uspokojení pohľadávky žalovaného vo výške 703.900,- Eur vykonaním bezhotovostného prevodu z účtu úpadcu dňa 8.7.2014,

je voči veriteľom prihláseným do konkurzu neúčinný z dôvodu, že už v čase vykonania uvedeného úkonu boli u úpadcu splnené predpoklady na vyhlásenie konkurzu. V konaní ide o žalobu podanú správcom konkurznej podstaty úpadcu, t.j. spoločnosti NAVIGRAF GROUP s.r.o., v ktorej je jediným spoločníkom a aj konateľom od novembra 2011 žalovaný, a ktorej účelom má byť ochrana veriteľov pred žalobcom namietaným právnym úkonom žalovaného urobeným s úmyslom ukrátiť veriteľov. Žalovaný bol v čase vykonania právneho úkonu, t.j. ku dňu 8.7.2014 konateľom a spoločníkom úpadcu. Podľa tvrdení žalobcu žalovaný, ktorý bol jediným konateľom a spoločníkom úpadcu právny úkon urobil v čase, keď úpadca spĺňal predpoklady na vyhlásenie konkurzu a mal viacerých veriteľov, ktorých splatné pohľadávky presahovali sumu 703.900,- Eur a namietaný právny úkon tak urobil v úmysle ukrátiť veriteľov, pričom žalobca v konaní vo veci samej zameral dokazovanie aj na to, že úpadca bol v čase vykonania namietaného právneho úkonu v úpadku a mal viacerých veriteľov so splatnými pohľadávkami. Žalobca zatiaľ predbežne v tomto štádiu konania bez vykonania riadneho dokazovania dostatočne osvedčil pravdepodobnosť nároku uplatňovaného žalobou vo veci samej, ktorému sa má poskytnúť ochrana, pričom na potvrdenie alebo vyvrátenie skutočnosti, či je žaloba dôvodná je potrebné vykonať dokazovanie a vec skutkovo a právne vyhodnotiť, pričom uvedené je predmetom konania vedenom na Okresnom súde Bratislava I.

5. Následne okresný súd skúmal aj ďalšie predpoklady na nariadenie neodkladného opatrenia a to existenciu bezprostredne hroziacej ujmy alebo existenciu ohrozenia výkonu exekúcie. Žalobca návrh odôvodňoval obavou, že žalovaný sa bude vyhýbať dobrovoľnému splneniu svojich povinností, pričom existenciu dôvodnej obavy preukazoval tým, že na liste vlastníctva k nehnuteľnosti žalovaného je evidovaných viacero neodkladných opatrení s cieľom zákazu nakladania s nehnuteľnosťami. Tiež poukázal na to, že žalovaný sa vyhýba súdnemu konaniu vedenému na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 1Cbi/22/2017. K uvedenému sa žalovaný vyjadril tak, že mu nie je zrejmé, akým spôsobom žalobca preukázal splnenie tejto podmienky, keďže žalovaný sa žiadnym spôsobom majetku nezbavuje a ani ho nezmenšuje. Žalovaný uviedol, že sa ani nevyhýba pojednávaniu vedenému na Okresnom súde Bratislave I, keďže konanie bolo odročené na základe žiadosti o odročenie pojednávania, ktoré bolo odôvodnené stanoviskom MUDr. Y. V., lekárky žalovaného. Žalovaný má za to, že žalobca neosvedčil také konanie žalovaného, ktorého dôsledkom je znižovanie hodnoty jeho majetku alebo iné konanie nepriaznivo ovplyvňujúce jeho pomery. Žalobca k uvedeným argumentom žalovaného uviedol, že podmienkou nariadenia neodkladného opatrenia nie je preukázanie snahy žalovaného scudziti nehnuteľnosť, ale stačí len odôvodnená obava, že k tomu môže dôjsť (poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co/44/2015, Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/255/2016). Žalobca tvrdil, že vzhľadom k osobe žalovaného, k jeho správaniu v minulosti pri uplatňovaní práv voči nemu je potrebné bezodkladne upraviť pomery, resp. je tu obava, že exekúcia bude ohrozená. Poukázal na skutočnosť, že konanie na Okresnom súde Bratislava I trvá už tri roky, pričom žalovaný sa nezúčastnil žiadneho pojednávania. Žalobca uviedol, že svoje tvrdenia v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia preukázal. Žalovaný v ďalšom vyjadrení uviedol, že podľa jeho názoru ide v predmetnom návrhu o účelový postup žalobcu, ktorý hraničí s porušením zákazu šikanózneho výkonu práva zo strany žalobcu a poukázal na znenie § 3 Občianskeho zákonníka upravujúceho zákaz výkonu práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov spôsobom, ktorým by bez právneho dôvodu zasahovali do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Vo vyjadrení žalovaného sa uvádza, že je nepripustným odmietnutím spravodlivosti ak súdy ignorujú skutočnosť, že žalobca sa bezdôvodne obohatil na úkor žalovaného, alebo ho neprimerane obmedzil, nakoľko žalovaný nemá k dispozícii žiaden iný zákonný prostriedok nápravy tohto stavu s výnimkou zrušenia neodkladného opatrenia rozhodnutím súdu. Okresný súd uzavrel, že bola splnená podmienka na nariadenie neodkladného opatrenia - existencia obavy z toho, že v prípade úspechu žalobcu v konaní vo veci samej by exekúcia mohla byť ohrozená. Nepovažoval za podstatné skutočnosti ohľadom správania sa žalovaného v konaní vo veci samej, keďže podozrenia ohľadom nedôvodného vyhýbania sa konaniu neprináleží posudzovať okresnému súdu, keďže konanie je vedené na Okresnom súde Bratislava I. Tiež nepovažoval za podstatnú ani skutočnosť, či už žalovanému je iným rozhodnutím uložená povinnosť zdržať sa nakladania s nehnuteľnosťou žalovaného. Zo súdneho manažmentu a z listu vlastníctva k nehnuteľnosti žalovaného zároveň vyplýva, že uvedená povinnosť bola uložená v právoplatne skončenom konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 8C/354/2015, v ktorom žalobca nie je stranou sporu. Okresný súd považoval za dôležité mať za osvedčené, či je návrh na nariadenie neodkladného opatrenia dôvodný v predmetnej veci v súvislosti so žalobou vo veci samej, bez ohľadu na iné prebiehajúce konania, ktoré sa netýkajú tých istých strán. V čase rozhodnutia súdu išlo o jediné opatrenie vydané v súvislosti s nehnuteľnosťami žalovaného, keďže rozhodnutie

okresného súdu, ktorým súd nariadil zabezpečovacie opatrenie bolo rozhodnutím Krajského súdu v Trnave č. k. 25Co/11/2021-63 zo dňa 8.3.2021 zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie. K námietke žalovaného, že žalobca návrh podal až tri roky po podaní žaloby vo veci samej, okresný súd uviedol, že nie je podstatná doba podania predmetného návrhu, keďže návrh na nariadenie neodkladného opatrenia možné podať pred začatím konania, v jeho priebehu alebo aj po jeho skončení, pričom tiež je potrebné poukázať na to, že návrh nebol odôvodňovaný bezprostredným ohrozením práva, ale najmä obavou, že exekúcia bude ohrozená. Podanie návrhu je dispozičným úkonom strany konania a na jeho vykonanie žalobca nemal žiadnu lehotu. Pri rozhodovaní súd vychádzal najmä zo skutočnosti, že nárok žalobcu sa javí ako pravdepodobný (viď. bod 33 odôvodnenia), pričom v prípade jeho úspechu vo veci samej by žalovaný bol povinný vrátiť značnú finančnú čiastku (viac ako 700.000,- Eur) a je tu predpoklad, že by žalovaný mohol začať vykonávať kroky k zmenšeniu jeho majetku. Tvrdenia žalovaného o tom, že nevykonáva žiadne kroky k zmenšeniu jeho majetku, tak nemajú podstatný význam pre rozhodnutie súdu (poukaz na rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 17Co/255/2016, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co/44/2015), ako aj rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/278/2014, podľa ktorého ak by sa čakalo na prejavenie úmyslu žalovaného scudziť majetok, mohlo by dôjsť k ďalšiemu prevodu, po realizácii ktorého by sa právne postavenie žalobcu zhoršilo do takej miery, že by bolo otázne, či sa mu ešte oplatí uchádzať o konečnú súdnu ochranu v konaní vo veci samej. Skutočnosť, že žalovanému už je uložená povinnosť zdržať sa nakladania s predmetnou nehnuteľnosťou na rozhodnutie súdu nemá vplyv, keďže nie je v objektívnych možnostiach žalobcu sledovať poznámku v liste vlastníctva k nehnuteľnosti žalovaného o existencii, resp. zrušení povinnosti o nenakladaní s nehnuteľnosťou, pričom v prípade, ak by došlo k zrušeniu tejto povinnosti, má žalovaný možnosť predmetnú nehnuteľnosť scudziť, resp. inak znížiť jej hodnotu v kratšom čase, ako by súd potenciálne rozhodol o ďalšom návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia.

6. Ďalej okresný súd skúmal, či nariadením neodkladného opatrenia nedôjde k neodôvodenému zásahu do práv a povinností žalovaného. Vzhľadom na hodnotu právneho úkonu, o ktorého určenie neúčinnosti sa žalobca domáha, dospel k tomu názoru, že nariadenie neodkladného opatrenia je dôvodné, keďže ním dôjde do zásahu len vo výroku uvedeným vlastníckym právam žalovaného, pričom akonáhle dôjde k odpadnutiu dôvodov na nariadenie neodkladného opatrenia, je žalovaný oprávnený požiadať o jeho zrušenie. Poukázal na to, že následky zásahu do práv žalovaného nie sú závažnejšie ako následky, ktoré by v prípade úspechu žalobcu vo veci samej a následného prevodu majetku žalovaným na tretiu osobu hrozili žalobcovi, ktorého exekúcia pohľadávky by bola ohrozená, ak nie znemožnená (poukaz na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Co/337/2009). Zároveň okresný súd nezistil dôvody nasvedčujúce výkonu práva žalobcu v rozpore s § 3 Občianskeho zákonníka, pričom mu nie sú zrejme ani dôvody, pre ktoré má žalovaný podozrenie, že by žalobcom malo dochádzať k výkonu práva v rozpore s dobrými mravmi, ani z akých dôvodov a k akému bezdôvodnému obohateniu na úkor žalovaného by mohlo dôjsť, resp. dochádza. Pre úplnosť okresný súd poznamenal, že nepovažoval za splnené podmienky na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia uvedené v § 343 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

7. O trovách konania okresný súd rozhodol v súlade s ustanovením § 255 ods. 1 CSP. Keďže uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia je v predmetnom konaní konečným rozhodnutím a žalobca v ňom mal plný úspech, žalobcovi ako úspešnej strane priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

8. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie žalovaný, ktorým navrhol napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie odvolacím súdom zmeniť a návrh zamietnuť s poukazom na § 365 ods. 1 písm. f), h) Civilného sporového poriadku. Argumentoval tým, že v konaní neboli osvedčené zákonné predpoklady. Rozhodujúce skutočnosti musí navrhovateľ náležitým spôsobom osvedčiť, čo z kvalitatívneho hľadiska nedosahuje intenzitu plnohodnotného dokazovania v zmysle § 185 a nasl. Civilného sporového poriadku. Pred nariadením neodkladného opatrenia posudzuje súd v celkovom kontexte požadovanej procesnej ochrany, či a) je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami, b) navrhovateľom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie (princíp opodstatnenosti), c) uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha (princíp efektívnosti), d) navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ má mať podľa okolností prípadu dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav, e) právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality), f) sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. Obava z toho, že exekúcia bude ohrozená, je

samostatným predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia, a žalovanému nie je zrejmé akým spôsobom žalobca preukázal splnenie uvedenej podmienky. Osobitne v tomto prípade je nevyhnutné skúmať možnosť dosiahnutia sledovaného účelu zabezpečovacím opatrením. Obava z ohrozenia exekúcie je odôvodnená najmä v prípadoch, keď nositeľ hmotnoprávnej povinnosti realizuje faktické alebo právne úkony smerujúce k sťaženiu alebo úplnému zmareniu budúcej exekúcie. Rovnako postačuje dôvodná obava, resp. reálna hrozba takýchto úkonov. Žalovaný sa žiadnym spôsobom nezbavuje svojho majetku, majetok ani len nezmenšuje (poukaz na R 20/1998). Žalobca sám uvádza, že povinnosť v konaní o určenie neúčinnosti právneho úkonu si žalovaný dobrovoľne nesplnil z dôvodu, že je presvedčený, že nie sú splnené zákonné podmienky, na základe ktorých by bol povinný uhradiť údajnú dlžnú sumu. Absurdne vyznieva tvrdenie žalobcu, že vzhľadom na správanie žalovaného v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I, v ktorom sa žalovaný údajne vyhýbal súdному konaniu, má žalobca zato, že existuje dôvodná obava, že exekúcia bude ohrozená. Žalobca dokonca toto tvrdenie ani len nepreukázal. Má za to, že nie je možné fakticky predpokladať úspech v spore, to že žalobca podal žalobu, je jeho právom, čo neznamená automaticky, že bude v spore úspešný. Ak by si bol žalobca úspechom v spore istý, podal by neodkladné opatrenie už skôr, najmä pri podaní žaloby. Poukázal na to, že sám právny zástupca sa tohto konania zúčastnil, pričom žiadosť o odročenie príslušný súd akceptoval a to z dôvodu, že z lekárskej správy žalovaného jednoznačne vyplynulo, že zdravotný stav žalovaného mu neumožňuje zúčastniť sa pojednávania. Žalovanému nie je zrejmé, ako žalobca hodnoverne osvedčil dôvodnosť a trvanie nároku, snáď sama skutočnosť, že podal žalobu o určenie neúčinnosti právneho úkonu, voči ktorej sa žalovaný bráni, nemôže byť hodnoverných osvedčením dôvodnosti a trvania nároku. Žalovanému nie je zrejmé čím žalobca preukázal opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich obavu, že exekúcia bude ohrozená ako aj na základe akých skutočností súd nariadil neodkladné opatrenie. Žalovaný sa nehnuteľnosti opísanej v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nesnažil zbaviť ani ju nezaťažil, neprenajal ani nič podobné. V danom prípade neexistujú ani právne ani faktické úkony smerujúce k sťaženiu a dokonca ani dôvodná obava. Vo všeobecnosti platí, že ohrozenie exekúcie môže spočívať nielen v hrozbe alebo realizácii úkonov s kvantitatívnym dopadom na exekvovateľný majetok dlžníka (zmenšenie majetku), ale podľa okolností prípadu aj s kvalitatívnym dopadom na takýto majetok (zmena zloženia, štruktúry, likvidity a pod. a s tým súvisiace výrazné zníženie speňažiteľnosti). Súd vždy musí objektívne posúdiť obsah návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a vyhodnotiť splnenie všetkých zákonných predpokladov, s prihliadnutím na reálne okolnosti právneho vzťahu a účinky požadovanej procesnej ochrany v právnej sfére všetkých dotknutých subjektov. Má za to, že okresný súd sa uvedeným nevysporiadal, žalovaný nepodniká už roky žiadne kroky smerujúce k zmenšeniu svojho majetku (poukaz na uznesenie NS SR sp. zn. 6MCdo/5/2012). Žalobca neosvedčil ani obavu z výkonu exekúcie, keďže neosvedčil, že by žalovaný robil faktické a právne úkony smerujúce k zmareniu, sťaženiu alebo znemožneniu exekúcie svojho majetku. Stav konania na Okresnom súde Bratislava I trvá 3 roky a počas tohto obdobia žalovaný neposkytol žalobcovi jediný možný predpoklad na vznik obavy, aby sa čo i len zhoršila vymožitelnosť pohľadávky. Práve v kontexte dlhodobo pretrvávajúceho súdneho konania, kedy žalobca nepovažoval za potrebné upraviť pomery strán sporu prostredníctvom akéhokoľvek neodkladného procesného rozhodnutia, neexistuje naliehavý právny záujem žalobcu na nariadení predmetného neodkladného opatrenia. Práve naopak takýto účelový postup žalobcu hraničí s porušením zákazu šikanózneho výkonu práva zo strany žalobcu (§ 3 Občianskeho zákonníka) s poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 29. marca 2001, sp. zn. 25 Cdo 2895/99. Má za to, že nie sú splnené predpoklady na osvedčenie akejkoľvek obavy z výkonu exekúcie zo strany žalobcu, žalobca týmto úkonom po období 3 rokov vedenia konania, neprimerane oslabuje subjektívne práva žalovaného, pričom na strane druhej stav právnej istoty sa nezmenil a ani neobmedzil; zo strany žalobcu ide za takéhoto súčasného stavu veci a dlhodobo vedeného konania na Okresnom súde Bratislava I až k šikanóznemu výkonu práva. V uznesení absentujú akékoľvek relatívne názory súdu prvej inštancie, absentujú analýzy skutkového stavu, súd prvej inštancie vôbec neuvádza, ako došlo k vyhodnocovaniu dôkazov a na základe akých dôkazov rozhodol. Okresný súd sa nevysporiadal s existenciou bezprostredne hrozacej ujmy alebo obavy z ohrozenia exekúcie, konštatuje, že vidí obavu v tom, že v prípade úspechu žalobcu by mohol žalovaný vykonávať kroky smerujúce k zmenšeniu majetku, avšak žalovaný má zato, že takéto tvrdenie neobstojí. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné.

9. Žalobca odvolanie nepodal, k odvolaniu žalovaného uviedol, že napadnuté uznesenie navrhuje potvrdiť z dôvodu vecnej správnosti. Podmienkou nariadenia neodkladného opatrenia nie je preukázanie snahy žalovaného scudzitiť nehnuteľnosť, stačí len odôvodnená obava, že k tomu môže dôjsť (poukaz na rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 5Co/278/2014, Krajského súdu v Prešove, sp.

zn. 18Co/44/2015, Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 17Co/255/2016, Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 3Co/337/2009). Nie je potrebné preukazovať, že sa žalovaný zbavuje svojho majetku resp. ho zmenšuje, pretože by to bolo v rozpore s cieľom a účelom inštitútu neodkladného opatrenia. Vyčkávať kým sa žalovaný zbaví majetku, by bolo nelogické a hlavne v rozpore s účelom neodkladného opatrenia. Záver o tom, že zbavovanie ani zmenšovanie majetku nie je podmienkou na nariadenie neodkladného opatrenia, nie je v rozpore ani s judikátom predloženým žalovaným (R 20/1998), že samotný dlh nemôže bez ďalšieho byť dôvodom na nariadenie predbežného opatrenia. Žalobca nikdy netvrdil, že existencia samotného dlhu je dostačujúca na nariadenie neodkladného opatrenia, a teda túto argumentáciu žalovaného považuje za irelevantnú. Okresnému súdu preukázal obavu, že žalovaný sa bude vyhýbať plneniu svojich povinností vid' súdne konanie č. k. 1Cbi/22/2017 vedenom na Okresnom súde Bratislava I. Žalovaný argumentuje aj tým, že na súdnom pojednávaní sa zúčastnil právny zástupca, a teda žalovaný sa nevyhýbal súdному konaniu, ale mal zdravotné problémy. Žalobca poukázal na to, že v prípade, aby bolo možné tvrdiť, že sa žalovaný nevyhýbal súdnému konaniu a aby bol argument o účasti právneho zástupcu na pojednávaní relevantný, by muselo ísť o iné okolnosti prípadu. Argumenty žalovaného sú však účelové a nekompletné, pretože následne aj po pojednávaní nariadenom na 3.10.2019, z ktorého sa žalovaný ospravedlnil z dôvodu jeho zdravotného stavu a preukázal zdravotný stav aj potvrdením od lekára sa v predmetnej veci konalo dňa 10.2.2020 ďalšie pojednávanie, ktoré súd otvoril, pričom ani na tomto pojednávaní sa žalovaný nezúčastnil, pričom právny zástupca žalovaného trval na jeho prítomnosti a navrhol jeho vypočutie. Z uvedeného dôvodu súd pojednávanie odročil a vo veci nerozhodol. Žalobca poukázal na výšku sumy, ktorú by v prípade neúspechu bol žalovaný povinný zaplatiť (703.900,- Eur), ako aj na správanie žalovaného počas súdneho konania, a teda má za to, že existuje odôvodnená obava, že žalovaný sa bude vyhýbať dobrovoľnému splneniu svojich povinností. Žalobca okrem iného preukázal odôvodnenú obavu aj tým, že na liste vlastníctva č. XXX, k.ú.: H. (ďalej aj „LV XXX“) je k nehnuteľnostiam už teraz evidované predbežné opatrenie nariadené okresným súdom s cieľom zákazu nakladania s nehnuteľnosťami na základe návrhu iného subjektu. Tvrdenie žalovaného, že nehnuteľnosti sa nesnažil zbaviť ani ju nezaťažil, neprenajal ani nič podobné je účelové a nekompletné, pretože žalovaný ani nemal možnosť nakladať s predmetnými nehnuteľnosťami, keďže mu bola v inom konaní s inými účastníkmi predbežným opatrením uložená povinnosť zdržať sa nakladania s nehnuteľnosťami vedenými v LV XXX. Povinnosť zdržať sa nakladania s nehnuteľnosťou bola nariadená podľa LV XXX uznesením Krajského súdu v Trnave v spojení s uznesením č. k. 8C 354/15 Okresného súdu v Galante zo dňa 22.5.2015. Keďže nariadenie neodkladného opatrenia bolo v roku 2015 a konanie sp. zn. 1Cbi/22/2017 na Okresnom súde Bratislava I trvá od roku 2017, prakticky od začiatku súdneho konania sp. zn. 1Cbi/22/2017 na Okresnom súde Bratislava I nebolo ani možné sa nehnuteľnosti zbaviť. Sledovaný účel nie je možné dosiahnuť zabezpečovacím opatrením, keďže žalobca si voči žalovanému v súdnom konaní sp. zn. 1Cbi/22/2017 na Okresnom súde Bratislava I primárne neuplatňuje zaplatenie peňažnej čiastky, ale ide o odporovaciú žalobu v konkurznom konaní (žaloba o určenie neúčinnosti právnych úkonov úpadcu), kde v zmysle ustálenej súdnej praxe nie je možné žiadať nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Tvrdenia žalovaného o nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia považuje za irelevantné, keďže žalovaný nijakým spôsobom nešpecifikoval v čom vidí jeho nepreskúmateľnosť. Nie je vôbec možné hovoriť o akomkoľvek neprimeranom, šikanóznom alebo v rozpore s dobrými mravmi výkone práva žalobcom, keďže aj v zmysle údajov na LV XXX je zrejmé, že nakladanie s nehnuteľnosťami má už teraz obmedzené, a to v širšom rozsahu ako navrhuje žalobca a zároveň žalovaný naďalej môže nehnuteľnosti užívať, iba ich nemôže vyniesť zo svojho majetku resp. zaťažiť právami tretích osôb. Pokiaľ by sa žalovaný cítil dotknutý na svojich právach a neprimerane obmedzený, prípadne si bol vedomý, že nárok žalobcu je nedôvodný, bolo by v jeho záujme nerobiť obštrukcie a súdneho konania sa zúčastniť tak, aby bolo v dohľadnej dobe právoplatne skončené. Nejde o výkon práva v rozpore so zákonom. Žalobca vyvrátil argumenty žalovaného a preukázal dôvodnosť a zákonnosť nariadeného neodkladného opatrenia ako aj dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, a zároveň preukázal správnosť napadnutého uznesenia.

10. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (zák. č. 161/2015 Z. z. § 34 Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016 - ďalej len CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d/ CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použili zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380

ods. 1 CSP v spojení s § 367 ods. 2), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je čiastočne dôvodné (doba trvania nariadeného neodkladného opatrenia), preto postupoval podľa § 388 CSP.

11. Napadnutým uznesením (prvým v poradí) súd prvej inštancie (zrejme I. výrokom) nariadil neodkladné opatrenie, ktorým sa žalovanému nariaďuje zdržať sa prevodu, scudzenia, zriadenia záložného práva a iného zaťaženia právami tretích osôb nehnuteľností vo výlučnom vlastníctve žalovaného nachádzajúcich sa v katastrálnom území H., obec: H., okres Galanta zapísaných na liste vlastníctva č. XXX nasledovne: pozemok parc. reg. „C“ č.: 297 o výmere 274 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie; pozemok parc. reg. „C“ č.: 298 o výmere 1162 m², druh pozemku: záhrada; pozemok parc. reg. „C“ č.: 299 o výmere 986 m², druh pozemku: záhrada; pozemok parc. reg. „C“ č.: 300 o výmere 267 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie; pozemok parc. reg. „C“ č.: 301/1 o výmere 239 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie; pozemok parc. reg. „C“ č.: 301/2 o výmere 123 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie; stavba: súp. č. XXX, druh stavby: XX - Budova ubytovacieho zariadenia, popis stavby: prevádzková stavba, postavená na pozemku parc. reg. „C“ pozemok parc. reg. „C“ č.: 297 o výmere 274 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie; stavba: súp. č. XXX, druh stavby: XX - rodinný dom, popis stavby: dom, postavená na pozemku parc. reg. „C“ pozemok parc. reg. „C“ č.: 300 o výmere 267 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, II. výrokom priznal žalobcovi nárok na plnú náhradu trov konania voči žalovanému.

12. Odvolací súd uznesením č. k. 10Co/10/2021-77 zo dňa 22.2.2021 (prvým v poradí) uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie z dôvodu, že rozhodnutie súd prvej inštancie riadne neodôvodnil a zistene skutočnosti vo vzájomných súvislostiach dostatočne nevyhodnotil. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že súd prvej inštancie bude v ďalšom konaní, v súlade s platnou procesnou normou, povinný náležite vyhodnotiť všetky relevantné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle ust. § 325 ods. 1 a § 326 CSP, t. j. najmä z hľadiska konkrétneho posúdenia pravdepodobnosti nároku žalobcu vo veci samej, ako aj existenciu bezprostredne hroziacej ujmy alebo obavy z ohrozenia exekúcie, potom vo veci opätovne rozhodnúť, pričom rozhodnutie je nevyhnutne náležite odôvodniť, t. j. vyporiadať sa so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami, ako bolo uvedené vyššie, pričom súd musí svoj myšlienkový postup v odôvodnení dostatočne vysvetliť, čiže logicky kompaktným spôsobom vysvetliť, aké skutočnosti mal za osvedčené a ako ich právne posúdil. K ďalším odvolacím argumentom žalovaného sa odvolací súd nevyjadril, nakoľko ich považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné.

13. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na odvolanie žalovaného, odôvodnenie preskúmaného uznesenia ako i skutočnosti osvedčené obsahom spisu, bolo posúdiť, či v danom prípade boli splnené zákonné podmienky pre nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia.

14. Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie, ods. 3 neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

15. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

16. Podľa § 325 ods. 2 písm. c) a d) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby c) nenakladala s určitými vecami alebo právami, d) niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

17. Podľa § 326 ods. 1 a 2 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

18. Podľa § 328 ods. 1 až 3 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne. O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodne súd najneskôr do 30 dní od doručenia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý spĺňa náležitosti podľa § 326. O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e) rozhodne súd do 24 hodín od doručenia návrhu. Uznesenie, ktorým bolo rozhodnuté o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, je súd povinný písomne vyhotoviť a odoslať.

19. Podľa § 329 ods. 1 a 2 CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

20. Neodkladné opatrenie má v danom prípade slúžiť k dočasnému zabezpečeniu ochrany ohrozených práv navrhovateľov a je možné ho nariadiť len v prípade, ak sa vyžaduje okamžitý zásah súdu. Súd môže neodkladné opatrenie nariadiť pokiaľ je potrebné bezodkladne upraviť pomery strán sporu alebo ak existuje obava, že exekúcia bude ohrozená. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie, čo pre krátkosť času zvyčajne ani nie je dobre možné. Pre úspešnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je nevyhnutné, aby boli aspoň osvedčené (teda nemusia byť nepochybne preukázané) základné skutočnosti, potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ale i osvedčenie, že je dané nebezpečenie bezprostrednej ujmy.

21. Pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia je súd viazaný návrhom, pričom by však mal starostlivo zvážiť najmä rozsah navrhovaných obmedzení. Povinnosť zdržať sa disponovania s vecami alebo právami uloží vždy len takým spôsobom, aby neprímerane nenarušil hospodárske funkcie strany, voči ktorej predbežné opatrenie smeruje. Nariadenie neodkladného opatrenia je spravidla spojené so zásahom do vlastníckeho práva, pričom podľa článku 20 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky je možné vlastnícke právo obmedziť iba v nevyhnutnej miere. Nariadenie neodkladného opatrenia môže byť aj zásahom do práva podnikat' a uskutočňovať inú zárobkovú činnosť (článok 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). Z týchto dôvodov je vždy potrebné posúdiť, či uložením navrhovaných obmedzení nedochádza k zásahu do uvedených základných práv nad nevyhnutnú mieru a či uloženie obmedzení sleduje legitímny cieľ.

22. Cieľom neodkladných opatrení aj v civilnom sporovom konaní je provizórna (dočasná) úprava pomerov strán sporu s cieľom umožniť ničím nerušené judikovanie vo veci samej. Takéto rozhodnutie je dočasné, obmedzuje sa na dosiahnutie len predbežných účinkov, nepredikuje výsledok konania pred súdom a jeho zásahy a dôsledky, pokiaľ ide o právne postavenie povinnej osoby, sa musia minimalizovať so zreteľom na jeho zabezpečovací charakter. Nariadenie neodkladného opatrenia predpokladá osvedčenie danosti, existenciu určitého práva, resp. že toto právo je porušené alebo ohrozené a aby neboli pochybnosti o potrebe predbežnej úpravy.

23. Z povahy neodkladného opatrenia spočívajúceho v nenakladaní s vecami a právami v zmysle cit. § 325 ods. 2 písm. c) a d) CSP vyplýva, že má zabezpečovací aj preventívny charakter. Povinnosť nenakladať s vecami alebo právami sa môže nariadiť len strane sporu, ktorá je tvrdným nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, t.j. žalovanému. Predpokladá to, že žalovaný má vec alebo právo vo faktickej alebo právnej dispozícii. Nakladaním sa rozumie disponovanie vecami alebo právami prostredníctvom právnych úkonov, predovšetkým dvojstranných (zmluva o nájme, zmluva o výpožičke, záložná zmluva, predaj, darovanie, zámenná zmluva, zriadenie vecného bremena, zabezpečovací prevod práva a pod.), ale aj jednostranných (závet, opustenie veci) ba dokonca aj faktických činov (zničenie veci).

24. Dokazovanie má v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia povahu osvedčovania. To znamená, že sú na základe dostupných dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie relevantné skutočnosti, pričom nemusí dodržať formalistický postup štandardného procesného dokazovania. Osvedčené následne spĺňajú atribút vysokej pravdepodobnosti a súd z nich pri rozhodovaní vychádza. Procesu osvedčovania (spravdepodobnenia) podliehajú všetky zákonné podmienky na nariadenie

neodkladného opatrenia, s osobitným dôrazom na potrebu neodkladnej úpravy pomerov (tak ako je tomu aj v danej veci) a obavu z ohrozenia exekúcie. Pričom navrhovateľ má k dispozícii zúžený rozsah relevantných dôkazných prostriedkov, ktorých vykonanie je navyše limitované povahou konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Ďalej je potrebné zohľadniť, že efektívnosť neodkladného opatrenia je do značnej miery determinovaná jeho včasnosťou, ktorú zabezpečuje zákonná tridsaťdňová lehota v zmysle § 328 ods. 2 CSP. Pri neodkladných opatreniach, ktoré majú zabezpečovací a preventívny charakter, je preto súd primárne povinný vyhodnotiť, či by úkon, ktorému sa má predísť, nelegitímnym spôsobom sťažil alebo znemožnil ochranu práv a oprávnených záujmov navrhovateľa v rámci konania vo veci samej.

25. Neodkladné opatrenie môže súd nariadiť pokiaľ je potrebné bezodkladne upraviť pomery strán sporu alebo ak existuje obava, že exekúcia bude ohrozená. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie, čo pre krátkosť času zvyčajne ani nie je dobre možné. Pre úspešnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je nevyhnutné, aby boli aspoň osvedčené (teda musia byť nepochybne preukázané) základné skutočnosti, potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana.

26. Preukázanie opodstatnenosti návrhu osvedčením nároku a nevyhnutnosti intervencie súdu je jedným zo základných pojmových znakov neodkladného opatrenia. Splnenie tohto atribútu je výslovnou povinnosťou žalobcu neodkladného opatrenia, mimo rámca povinností súdu vyzývať ho na osvedčenie tvrdených skutočností, či už listinnými alebo inými dôkaznými prostriedkami, čo súčasná právna úprava explicitne zakotvuje v ods. 2 ust. § 326 CSP. Splnenie zákonom vyžadovaných podmienok na vyhovieť návrhu žalobcu bez ich preukázania, nemôže byť vyvodzované a nahradzované súdom len z jeho hypotetických úvah o možnom nakladaní s nehnuteľnosťami, hoc aj vyvodenom z ustanovení zákona, poskytujúcom oprávnenej osobe manipulačný priestor na nakladanie s „nehnuteľnosťami.“ Takáto obava by musela vychádzať z ich konkrétneho konania, smerujúceho k takej dispozícii s nehnuteľnosťami, ktorá by jednoznačne vyvolávala dôvodnú obavu o nebezpečenstve vzniku bezprostredne hrozacej ujmy a túto by žalobca musel osvedčiť listinnými dôkazmi. V opačnom prípade nemožno do vlastníckych práv žalovaného zasiahnuť a pomery medzi stranami, aj keď len dočasne, upraviť tak výnimočným a závažným procesným prostriedkom, aký zákonodarca stranám sporu v prípade výnimočnosti situácie poskytol cez inštitút neodkladného opatrenia.

27. Potreba bezprostrednej úpravy pomerov alebo obava z ohrozenia exekúcie musí byť v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia osvedčená, t. j. musí sa javiť ako pravdepodobná; nárok samotný, teda nemusí byť preukázaný. Nariadenie neodkladného opatrenia z dôvodu potreby bezodkladnej úpravy pomerov je prípustné a opodstatnené vtedy, ak sa tvrdí alebo osvedčí právny vzťah medzi stranami sporu, ak tieto vzťahy vyžadujú bezodkladnú úpravu, a ak sa právny vzťah medzi stranami sporu nevytvorí nenávratný stav a ak sa neprímeraným spôsobom nezasahuje do právnych vzťahov medzi stranami sporu. Zároveň platí, že v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia je výlučne vecou strany, ktorá navrhuje neodkladné opatrenie, učiniť príslušné tvrdenia a tieto podložiť dostatočnými dôkazmi, z ktorých súd vyvodí záver o prípustnosti, resp. neprípustnosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. V štádiu, kedy súd rozhoduje o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, nie je totiž časový priestor na vykonávanie rozsiahleho dokazovania (§ 328 ods. 2 CSP). Súd musí mať pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia na zreteli, že neodkladné opatrenie je opatrením výnimočnej povahy, a preto by malo povinnú stranu obmedzovať v prípade jeho nariadenia len v nevyhnutnej miere, pretože iný postup by mohol znamenať prekročenie ústavnosti postupu súdu v konaní o neodkladnom opatrení.

28. Odvolací súd poukazuje na to, že súd môže nariadiť neodkladné opatrenie v dvoch prípadoch uvedených už v odseku 21, pričom rozhoduje spravidla bez nariadenia pojednávania, bez výsluchu a vyjadrenia protistrany, preto zásadným určovateľom je obsah návrhu. Základnou podmienkou neodkladného opatrenia je existencia zákonného dôvodu vedúceho k jeho nariadeniu. Zároveň sa musia uviesť rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov a uvedenie skutočností, ktoré osvedčujú dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a pripojenie listín, na ktoré sa žalobca odvoláva. Pred nariadením neodkladného opatrenia posudzuje súd v celkovom kontexte požadovanej procesnej ochrany, či: je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými

stranami, navrhovateľom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov a obavu z ohrozenia exekúcie, uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha, navrhovaným opatrením, pokiaľ má mať dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav, právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom nad nevyhnutný rozsah, sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

29. S poukazom na obsah spisu, najmä žalobou o určenie neúčinnosti právneho úkonu úpadcu na č.l. 5, ako aj vyjadreniami žalovaného k odvolaniu žalobcu, nateraz nie je sporné, že od 24.11.2011 je žalovaný jediným konateľom a spoločníkom úpadcu, že dňa 8.7.2014 úpadca uskutočnil bezhotovostný prevod na účet žalovaného vo výške 703.900,- Eur (čiastočné vrátenie pôžičky), že uznesením Okresného súdu Bratislava I č. k. 8K/35/2016-166 zo dňa 20.12.2016 (právoplatné dňa 14.1.2017 a vykonateľné dňa 29.12.2016) bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka NAVIGRAF GROUP s. r. o., Trenčianska 47, 821 09 Bratislava, IČO: 46 354 620, keď do funkcie správcu bol ustanovený Mgr. Marek Letkovský, so sídlom kancelárie Legionárska 1/C, Bratislava, že na Okresnom súde Bratislava I sa vedie konanie pod. sp. zn. 1Cbi/22/2017, v ktorom sa na základe žaloby domáha úpadca (voči žalovanému) určenia neúčinnosti právneho úkonu spočívajúceho v uspokojení pohľadávky žalovaného vo výške 703.900,- Eur vykonaním bezhotovostného prevodu z účtu úpadcu, ktorý je voči veriteľom prihláseným do konkurzu neúčinný a zároveň sa žalobca uvedenou žalobou domáha voči žalovanému zaplata sumy 703.900,- Eur.

30. Žalobca tvrdí, že právny úkon, ktorého neúčinnosti sa v konaní vo veci samej (vedenej na Okresnom súde Bratislava I), je odporovateľným právny úkonom.

31. Podľa § 206g ods. 2 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „zákon o konkurze“) ak odsek 2 neustanovuje inak, konania vrátane konaní vyvolaných alebo súvisiacich s konaniami podľa tohto zákona začaté pred 1. januárom 2018 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. decembra 2017.

32. Podľa § 57 ods. 1 zákona o konkurze právne úkony týkajúce sa majetku dlžníka sú v konkurze voči veriteľom dlžníka neúčinné, ak im správca alebo veriteľ prihlásenej pohľadávky podľa tohto zákona odporuje. Veriteľ môže odporovať právnomu úkonu týkajúcejmu sa majetku dlžníka, len ak správca v primerane lehote jeho podnetu na odporovanie nevyhovel, ods. 2 právo odporovať právnomu úkonu zanikne, ak sa neuplatní u povinnej osoby alebo na súde do jedného roka od vyhlásenia konkurzu; právo odporovať právnomu úkonu sa považuje za uplatnené u povinnej osoby, len ak povinná osoba toto právo písomne uznala, ods. 4 odporovať podľa tohto zákona možno len tomu právnomu úkonu dlžníka, ktorý ukracuje uspokojenie prihlásenej pohľadávky niektorého z veriteľov dlžníka.

33. Podľa § 60 ods. 2 zákona o konkurze ak ide o právny úkon urobený v prospech osoby spriaznenej s dlžníkom, úmysel dlžníka ukrátiť svojich veriteľov, ako aj vedomosť druhej strany o tomto úmysle sa predpokladá, ak sa nepreukáže opak, ods. 3 odporovať možno len tým ukracujúcim právnym úkonom, ktoré boli urobené počas piatich rokov pred začatím konkurzného konania.

34. Úprava odporovateľnosti obsiahnutá v zákone o konkurze a reštrukturalizácii je úpravou špeciálnou popri právnej úprave odporovateľnosti v Občianskom zákonníku. Odporovateľnosť právnych úkonov je osobitným inštitútom, ktorý slúži na ochranu veriteľov. Odporovateľnosť právnych úkonov ako určitá sankcia nie je postihom za konkrétne vady právneho úkonu, ale za jeho právne dôsledky vo vzťahu k veriteľom dlžníka. Negatívne právne dôsledky sa prejavujú v tom, že konkrétny právny úkon dlžníka spôsobí ukrátenie uspokojenia pohľadávok veriteľa. K tomu dôjde zásadne vtedy, keď sa právnym úkonom dlžníka zmenší jeho majetok. Ukrátenie uspokojenia veriteľovej pohľadávky predpokladá také skrátenie (zmenšenie) majetku, ktoré bráni uspokojeniu pohľadávky v celom rozsahu alebo aspoň sčasti. Z toho vyplýva, že ten, kto odporuje, musí dokazovať kvalifikované zmenšenie majetku dlžníka. Nestačí, že sa majetok dlžníka zmenšil, musí sa preukázať, že sa zmenšil do takej miery, že to ohrozilo aspoň čiastočné uspokojenie veriteľovho nároku.

35. Všeobecnými predpokladmi odporovateľnosti sú: právny úkon, účinnosť právneho úkonu dlžníka, ukrátenie uspokojenia pohľadávky veriteľa. Osobitnými predpokladmi odporovateľnosti v konkurznom konaní sú: vyhlásenie konkurzu, právny úkon dlžníka týkajúci sa jeho majetku a ukrátenie pohľadávky veriteľa, ktorý si prihlásil pohľadávku. Ako je vyššie uvedené jedným zo všeobecných a aj osobitných

predpokladov odporovateľnosti je, že právnym úkonom dlžníka musí dôjsť k ukráteniu uspokojenia veriteľa. Treba zdôrazniť, že ukrátenie uspokojenia pohľadávky veriteľa je vecou dôkazného bremena žalobcu. Úspešnosť odporovateľnosti závisí od toho, či sa majetok dlžníka jeho právnym úkonom zmenšil, v akom rozsahu a hlavne aký majetok mu zostane na uspokojenie pohľadávky. Odporovateľnosť predpokladá, že právnym úkonom dlžníka sa skrátí uspokojenie pohľadávky veriteľa, teda že v dôsledku konkrétneho právneho úkonu dlžníka nebude pohľadávka veriteľa pre nedostatok majetku uspokojená vôbec alebo len čiastočne. Aj keď právnym úkonom dlžníka dôjde k zmenšeniu jeho majetku, nie je možné domáhať sa úspešne odporovateľnosti, ak majetok dlžníka, ktorý mu zostal, nepochybne postačuje na uspokojenie pohľadávky, pretože týmto úkonom dlžníka nedošlo ku kráteniu uspokojenia pohľadávky veriteľa a nie je dôvod na vyslovenie neúčinnosti takéhoto právneho úkonu. Zásadnou otázkou tak je, či hodnota majetku dlžníka (úpadcu), po vykonanom právnom úkone postačovala alebo nepostačovala na uspokojenie prihlásených pohľadávok veriteľov.

36. S poukazom na vyššie uvedené sa odvolací súd stotožnil s postupom súdu prvej inštancie, ktorý najskôr v súlade so závermi prvého rozhodnutia odvolacieho súdu v uznesení č. k. 10Co/10/2021-77 zo dňa 22.2.2021 posudzoval nárok žalobcu vo veci samej, pričom správne uzavrel, že žalobca osvedčil nárok, ktorému sa má poskytnúť ochrana (odsek 32 odôvodnenia napadnutého uznesenia) a to s poukazom na konanie vedené na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 1Cbi/22/2017 (žalobca podaná žalobcom proti žalovanému), pričom konštatoval, že v tomto štádiu konania bez vykonania riadneho dokazovania žalobca dostatočne osvedčil pravdepodobnosť nároku uplatňovaného žalobou vo veci samej, keď na potvrdenie alebo vyvrátenie skutočnosti, či je žaloba dôvodná je potrebné vykonať dokazovanie a vec skutkovo a právne vyhodnotiť, pričom uvedené je predmetom konania vedenom na Okresnom súde Bratislava I. Odvolací súd dopĺňa, že doposiaľ osvedčené nasvedčuje tomu (bez prejudikovania výsledku sporu vo veci samej), že predmetný právny úkon, ktorým úpadca uspokojil pohľadávku (z titulu pôžičky) žalovaného vo výške 703.900,-Eur vykonaním bezhotovostného prevodu z účtu úpadcu na účet žalovaného dňa 8.7.2014, predbežne sa javiac v úmysle ukrátiť veriteľov prihlásených do konkurzu, pričom žalovaný bol spriaznenou osobou (§ 9 zákona o konkurze a vyrovnaní) dlžníka, môže byť odporovateľným právnym úkonom. Prvý zo základných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia a to záver o pravdepodobnosti nároku žalobcu je predbežne, pre potreby neodkladného opatrenia aj podľa odvolacieho súdu, splnený. S ohľadom na uvedené v tomto odseku sa odvolací súd nestotožnil s námietkou, že uvedený predpoklad nebol osvedčený. K námietke žalovaného, že samotná skutočnosť, že žalobca podal žalobu o určenie neúčinnosti právneho úkonu, nemôže byť hodnoverným osvedčením dôvodnosti a trvania nároku, odvolací súd uvádza, že s uvedeným sa možno stotožniť, avšak ani súd prvej inštancie záver o osvedčení existencie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana nevyvodil iba z toho, že bola podaná žaloba vo veci samej, ale vychádzal zo samotného charakteru nároku, ktorého sa podaná žaloba vo veci samej týka, s poukazom na obsahu žaloby, jej charakteru a príloh, a uvedené správne vyhodnotil a to bez ohľadu na to, že ku dňu rozhodovania okresného súdu ešte nebol známy výsledok konania vo veci samej.

37. Pokiaľ ide o druhú zo základných podmienok a to potrebu osvedčenia, že je dané reálne nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy práva žalobcu tým, že by žalovaný dotknuté nehnuteľnosti scudzil, prípadne zaťažil v prospech tretích osôb, a tým ohrozil budúcu exekúciu, odvolací súd sa stotožnil so záverom prvoinštančného súdu, ktorý dospel k správne záveru o splnení tejto druhej podmienky. Pričom súd prvej inštancie v odseku 34 odôvodnenia napadnutého uznesenia uzavrel, že v prípade úspechu vo veci samej by žalovaný bol povinný vrátiť značnú finančnú čiastku (viac ako 700.000,- Eur), keď je tu predpoklad, že by žalovaný mohol začať vykonávať kroky k zmenšeniu jeho majetku. K uvedenému záveru ako aj k námietke žalovaného, že žalovaný sa predmetných nehnuteľností nesnažil zbaviť, ani ich zaťažiť, či prenajať a podobne, odvolací súd konštatuje, že obavu, že prípadný budúci výkon rozhodnutia bude ohrozený, nemusia nevyhnutne založiť výlučne faktické úkony vlastníka smerujúce k prevodu vlastníctva, či k zaťaženiu nehnuteľnosti. Obavu, že exekúcia bude ohrozená, môžu založiť aj iné okolnosti prípadu, ktoré zohľadnil už súd prvej inštancie. Pre nariadenie neodkladného opatrenia postačuje potenciálna obava, t. j. existencia obavy preukázaná „v rovine budúcnosti“. Po celkovom posúdení osvedčeného konania žalovaného vo vzťahu k záväzku úpadcu vo vysokej sume viac ako 700.000,- Eur, vyvstáva dôvodná obava bezprostredne hroziacej ujmy právam žalobcu, že môže dôjsť k scudzeniu dotknutých nehnuteľností, čím by mohol byť budúci výkon rozhodnutia smerujúci k uspokojeniu nároku žalobcu, ktorý sa domáha neúčinnosti právneho úkonu, ohrozený. Skutočnosť, že žalovaný nehnuteľnosti dosiaľ nescudzil (na čo poukazuje vo svojich odvolaniach), túto obavu aj podľa odvolacieho súdu neodstraňuje. Odvolací súd tak má za to, že bol

naplnený i druhý zo základných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia a to danosť nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy právam žalobcu, preto námietka žalovaného k tomuto predpokladu nie je dôvodná. Zároveň bol naplnený aj princíp efektívnosti, keďže obmedzením práv žalovaného možno dosiahnuť ochranu dotknutých práv žalobcu, zároveň neodkladným opatrením sa nevytvorí nenávratný stav (ak dlžník uspokojí alebo inak zabezpečí pohľadávku veriteľa, súd na návrh vlastníka nehnuteľností neodkladné opatrenie zruší), keďže účinky uloženého obmedzenia sú len dočasné, účinky neodkladného opatrenia zároveň neobmedzujú povinného žalovaného neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah, keďže ho obmedzujú iba v nakladaní s nehnuteľnosťami a nie v ostatných vlastníckych oprávneniach (vec držať, užívať, požívať jej plody a úžitky), čím bol zachovaný aj princíp proporcionality a sledovaný účel v danom prípade podľa osvedčeného nie je možné dosiahnuť zabezpečovacím opatrením, čím bol zachovaný aj princíp subsidiarity, ktorým sa zaoberal už súd prvej inštancie, ktorý v odseku 35 odôvodnenia napadnutého uznesenia, konštatoval, že nepovažoval za splnené podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia, a teda postupoval v súlade s postupom, na ktorý poukázal aj žalovaný (že je potrebné skúmať možnosť dosiahnutia sledovaného účelu zabezpečovacím opatrením). K uvedenému odvolací súd ešte dopĺňa, že podľa dostupných informácií neprichádza do úvahy nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, aj preto, že zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo len na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka, keď v tomto prípade žalovaný nie je dlžníkom žalobcu (úpadcu).

38. Podľa § 330 ods. 1 CSP súd môže určiť, že neodkladné opatrenie bude trvať len po určitý čas.

39. Vzhľadom na individuálne špecifiká každého prípadu je súd oprávnený vopred časovo obmedziť trvanie neodkladného opatrenia, pokiaľ to odôvodňujú konkrétne relevantné okolnosti. Rozhodnutie, že neodkladné opatrenie bude trvať len po určitý čas, môže byť vyjadrené exaktne (do konkrétneho dátumu, do uplynutia stanovenej lehoty od doručenia a pod.), všeobecne (do právoplatnosti skončenia konania vo veci samej) alebo kombinovane (napr. do uplynutia stanovenej lehoty od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej). Akékoľvek časové obmedzenie trvania neodkladného opatrenia vo svojej podstate limituje súdnu ochranu, ktoré je navrhovateľovi poskytovaná. Výnimkou je iba prípad, ak sa samotný navrhovateľ domáha nariadenia neodkladného opatrenia iba na určité časové obdobie. O časovom obmedzení trvania neodkladného opatrenia môže súd rozhodnúť aj bez návrhu na základe vlastného uváženia. Pokiaľ sa toho navrhovateľ nedomáhal alebo sa výslovne domáhal nariadenia neodkladného opatrenia bez časového obmedzenia, musí súd pri konštituovaní časového ohraničenia osobitným výrokom návrh v prevyšujúcej časti zamietnuť. Pre všetky neodkladné opatrenia, ktoré na základe rozhodnutia súdu trvajú len po určitý čas, platí, že uplynutím tohto času bez ďalšieho zanikajú (§ 333 CSP).

40. Odvolací súd sa nestotožnil s postupom súdu prvej inštancie, ktorý pri nariadení neodkladného opatrenia nepostupoval podľa § 330 ods. 1 CSP a neurčil (neobmedzil) trvanie nariadeného neodkladného opatrenia, hoci žalobca sa domáhal nariadenia neodkladného opatrenia návrhom podaným podľa § 324 ods. 1 CSP až potom ako bola vo veci samej podaná žaloba (na Okresnom súde Bratislava I). Postupom podľa § 330 ods. 1 CSP odvolací súd svojím rozhodnutím vymedzil časové trvanie nariadeného neodkladného opatrenia do právoplatného skončenia konania vo veci samej (pod sp. zn. 1Cbi/22/2017 vedenej na Okresnom súde Bratislava I.)

41. Podľa § 234 ods. 2 CSP ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

42. Podľa § 220 ods. 2 CSP, v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Podľa odseku 3, ak sa súd odkloní od ustálenej rozhodovacej praxe, odôvodnenie rozsudku obsahuje aj dôkladné odôvodnenie tohto odklonu.

43. Odôvodnenie rozsudku súdu musí mať náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 CSP. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vypořadávať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na výsledky vykonaného

dokazovania a zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté právne závery. V odôvodnení rozhodnutia musí súd spôsobom logicky kompaktným a bez rozporov a vnútorných protirečení vysvetliť, k akým skutkovým zisteniam dospel, ktorú právnu normu a z akých dôvodov aplikoval a ako ju interpretoval. Účelom odôvodnenia je logicky, vnútorne kompaktné a neprotirečivo vysvetliť postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia. Ak rozhodnutie súdu neobsahuje náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 CSP, je nepreskúmateľné.

44. Pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva strany na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vyporiada i so špecifickými námietkami strany; porušením uvedeného práva strany a povinnosti súdu sa strane sporu (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu (v rovine polemiky i s jeho dôvodmi) v rámci využitia prípadne riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov.

45. Po oboznámení sa s obsahom spisu a odvolaním napadnutým rozhodnutím odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie dostatočne zrozumiteľne a presvedčivo odôvodnil uznesenie, stručne, jasne a výstižne vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za osvedčené, z ktorých dôkazov vychádzal, akými úvahami sa pri ich hodnotení riadil a ako vec právne posúdil, čím splnil zákonné kritériá odôvodnenia uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 CSP. Okresný súd sa v rozsahu postačujúcom pre správne rozhodnutie vo veci samej vysporiadal s námietkami žalovaného a jeho právnu argumentáciu. Podľa odvolacieho súdu v danom prípade neobstojí ani námietka žalovaného, že napadnuté uznesenie je nepreskúmateľné s ohľadom na už vyššie uvedené. Zo strany súdu prvej inštancie podľa odvolacieho súdu nedošlo k nesprávnemu procesnému postupu a to k absencii riadneho odôvodnenia rozhodnutia v súlade so zákonnými požiadavkami (§ 220 ods. 2 CSP) vo vzťahu k odôvodneniu vyhovenia žalobe. Zároveň podľa odvolacieho súdu teda nedošlo ani k znemožneniu stranám realizovať ich procesné právo na vysvetlenie dôvodov rozhodnutia v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, keď rozhodnutie okresný súd fakticky v relevantných záveroch riadne právne aj vecne odôvodnil v odsekoch 32 až 35. Súd prvej inštancie v odseku 9 odôvodnenia napadnutého uznesenia uviedol podstatný obsah spisu, s ktorým sa pri rozhodovaní oboznámil, preto neobstojí ani námietka, že neuviedol, na základe akých dôkazov rozhodol.

46. Odvolací súd na základe vyššie uvedeného uznesenie súdu prvej inštancie napadnuté odvolaním žalovaného v časti nariadenia neodkladného opatrenia podľa § 388 CSP zmenil tak, že podľa § 330 ods. 1 CSP určil dobu trvania nariadeného neodkladného opatrenia a to do právoplatnosti skončenia konania vo veci samej (sp. zn. 1Cbi/22/2017 na Okresnom súde Bratislava I) a vo zvyšku návrh zamietol, zároveň iba pre procesnú istotu do zmeňujúceho výroku odvolací súd (opätovne) uviedol už súdom prvej inštancie nariadené neodkladné opatrenie, aby bolo stranám zrejmé jeho znenie v spojení s dobou jeho trvania. V časti o trovách prvoinštančného konania (II. výrok) odvolací súd podľa § 389 ods. 1 písm. d/ CSP napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil, nakoľko nešlo v tejto časti o rozhodnutie vo veci samej a dôvody pre ktoré bolo v tejto časti rozhodnutie vydané neexistovali, nakoľko o trovách konania sa podľa § 262 ods. 1 CSP rozhoduje aj bez návrhu až v rozhodnutí, ktorým sa konanie (vo veci samej) končí.

47. O nároku na náhradu trov konania (prvoinštančného i odvolacieho konania) o nariadenie neodkladného opatrenia rozhodne aj bez návrhu súd (prvej inštancie) v rozhodnutí, ktorým sa konanie (vo veci samej) o neúčinnosť právneho úkonu) bude končiť (§ 262 ods. 1 CSP).

48. Odvolací súd považuje za potrebné dodať, že vzhľadom na špecifický procesný postup pri nariadení neodkladného opatrenia, ktorý do značnej miery zvyhodňuje navrhovateľa, je na jeho osobu zákonom prenesená aj zodpovednosť za neodkladným opatrením spôsobenú škodu a inú ujmu, ktorá vznikne v príčinnej súvislosti s účinkami nedôvodne nariadeného neodkladného opatrenia, nakoľko, ak neodkladné opatrenie zaniklo alebo bolo zrušené z iného dôvodu než preto, že sa návrhu vo veci samej vyhovel, alebo preto, že právo navrhovateľa bolo uspokojené, navrhovateľ je povinný nahradiť škodu a inú ujmu tomu, komu neodkladným opatrením vznikli (§ 340 ods. 1 CSP). Ide o zákonnú zodpovednosť a to jednak z toho dôvodu, že vyplýva z procesného predpisu, ale najmä preto, že vo svojej podstate vytvára zodpovednostný vzťah na základe súdneho rozhodnutia ako individuálneho aktu aplikácie práva. Navrhovateľ v konečnom dôsledku zodpovedá za to, že súd jeho návrhu vyhovel; respektíve jeho zodpovednosť by nebola daná, pokiaľ by súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Na

vznik takejto zodpovednosti sa nevyžaduje porušenie konkrétnej povinnosti. Ak súd považuje dôvodnosť nároku vo veci samej za hodnoverne osvedčenú a neodkladné opatrenie nariadi, pričom následne nebude chránený nárok priznaný meritórnym rozhodnutím, vzniká určitá miera procesnej diskontinuity v neprospech osoby, ktorej bola neodkladným opatrením uložená povinnosť. Túto špecifickú procesnú situáciu zákon kompenzuje práve osobitným záväzkom navrhovateľa na náhradu škody a inej ujmy.

49. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Majú za to, že bol zvolený vhodný a zákonom prijateľný procesný prostriedok, keďže sa jedná o originálny spôsob nadobudnutia vlastníctva ex lege. Na ďalšiu argumentáciu odvolateľov už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie rozsudku súdu prvej inštancie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

50. Na záver odvolací súd dodáva, že skutočnosť, že súd nerozhodol podľa predstáv a očakávaní sporovej strany, nemožno považovať za porušenie či nerešpektovanie jej práv. Odvolací súd v tejto súvislosti upriamuje pozornosť na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 218/2010, podľa ktorého obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní, obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04). Právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá účastník konania (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

51. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).